mad risusid keik Sodoma ja Komorra liñnad ja wotsid nende warranduſt ja ſõma-aega ärra. Se-pärraſt wiſid nemmad ka Lotti Abrami wenna poia ärra / ning temma warranduſt / ſeſt ta ellas Sodomas / ja läkſid á.

Ja üks / kes olli ärra peäsnud / tulli / andis Abramile teäta / et temma twend olli wangi widud. Siis wiis Abram ommad õppetud mehhed wälja / mis temma perres ollid ſündinud / kolm ſadda ja kahheksateiſtkümmend / ja aias need waenlaſed tagga / ja löi neid mahha / ja töi keik warranduſt taggaſi. Ka töi temma taggaſi Lotti ja temma warranduſt ja need naeſed ja ſedda rahwaſt.

Ja Melkiſedek Salemi kunningas / kes olli ſe keigekörgema Jummala preester läks temma wasto / ja Abram andis temmale kümneſt keikiſt.

Ja Sodoma kunningas ütles Abrami wasto: anna need ſullaſed minnule ja wötta ennefele ſe warrandus. Abram ütles kunninga wasto: ma töstan omma kät ülles Jehowa keigekörgema Jummala pole / kelle pärralt taewas ja ma on: et minna ei tahha ühte lõnga ehk kinga paela wotta keigeſt ſeſt / mis ſinno pärralt on / et ſa ei ütle: Minna ollen Abrami rikkaks teinud.

Pärraſt ſedda luggu ſai Jehowa ſanna Abrami

läte näggemisſe
minna ollen ſin
palk. Abram o
he wahhel / ſeſt
Jehowa käeſt /
male pärriaks ſa
waid ſe / kes ſinn
ollema.

Ja Jehowa wiis
wata taewa pole / ja lo
neid luggeda? nenda p
Abram uskus Jehowa;
male õigusſeks. Siis wo
tusſe ſanna ühhe immetähhega
da. Seſt Abram piddi Jumm
ühhe ohwri teggema / ja temma leikas need
lojukſed keskelt löhki / ja panni igga tükki teine
ſe wasto / ja wata / ſiis olli üks pets-ahhi / mis
ſuitſes / ja tulline törwane läks nende löhhutud
tükkide wahhelt läbbi. Selſammal päwal teggi
Jehowa Abramiga ſeddusſe ja ütles: Sinno
ſeemnele tahhan ma ſeſinnatſe ma anda. Abram
olli weel ilma lapſeta / ſiis andis Sarai temma
naene temmale ſedda nou / ta piddi omma ümmar-
baja Hagari jure heitma ning temmaſt ſuggu ſeat-

mа.